

DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy powiatowej w Janowie (w Polsce).

Prenumerata: kwartalnie 3 Korony.

Nr. 10.

Janów, dnia 16. października 1917.

Treść: 1. Roki urzędowe. 2. Zasiłki pieniężne. 3. Zakaz sprzedaży niesprząniętych kartofli. 4. Wywóz artykułów PCZ.—Uregulowanie obrotu. 5. Przepisy wykonawcze do rozp. z 3./7. 1917 w sprawie zajęcia siana. 6. Zarządzenia dodatkowe odnośnie do obrotu ziemniakami. 7. Obwieszczenie w sprawie kompetencji wydawania pozwoleń na zakup i przewóz zboża. 8. Blankiety wekslowe. 9. Cenzurowanie telegramów, wysyłanych do obszaru gen. Gub. w Warszawie. 10. Rekursy w sprawie zamykania młynów. 11. Taksy na paszporty i karty myśliwskie. 12. Noszenie czapek przez taksatorów lubelskiego tow. wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Królestwie polskim. 13. Egzamin dla droguerzystów w Warszawie. 14. Ogłoszenie. 15. Ogłoszenie. 16. Zasądzenia. 17. Ułaskawienia. 18. Zguby. 19. List gończy. 20. Awizo. 21. Stemplowanie rachunków. Dodatek.

1. Roki urzędowe.

W październiku 1917 odbędą się roki urzędowe a mianowicie:

1. dnia 22./X. 1917 w Gościeradowie, w Urzędzie gminnym, o godzinie 10-tej przed południem, dla gmin: Gościeradów, Kosin, Anopol, Dzierzkowice i Zaklików,

2. dnia 23./X. 1917 w Kraśniku, w budynku Magistratu, o godzinie 10-tej przed południem, dla gmin: Urzędów, Wilkołaz, Zakrzówek, Trzydnik, Brzozówka i dla miasta Kraśnika,

3. dnia 26./X. 1917 w Janowie, w sali byłego Oddziału skarbowego Komendy powiatowej, o godzinie 10-tej przed południem, dla gmin: Modliborzyce, Kawęczyn, Chrzanów, Potok wielki i dla miasta Janowa.

W zebraniach tych mają niezawodnie wziąć udział wszyscy wójtowie, sołtysi i sekretarze gminni odnośnych gmin oraz Komendanci posterunków żandarmeryi i straży skarbowej, względnie ich zastępcy, z ludności zaś odnośnych gmin ci, którzy albo chcą wziąć

udział lub też mają wnieść jaką prośbę lub zażalenie.

V. A. Nr. 24122/17.

2. Zasiłki pieniężne.

C. i k. Komenda powiatowa za pośrednictwem powiatowego Komitetu ratunkowego w Janowie przeznaczyła w miesiącu wrześniu na cele dobroczynne następujące kwoty:

1. Dla kuchni wojennych w Janowie i Kraśniku dla chrześcijańskich i żydowskich po 300 K	1.200 K
2. Dla kuchni wojennych w Anopolu i Zaklikowie dla każdej po 200 K razem	800 K
3. Na dom sierót w Janowie	500 K
4. Na dom starców i kalek w Janowie.	500 K
5. „ „ „ „ w Kraśniku	500 K
6. Na ochronkę w Janowie	300 K
7. „ „ „ w Kraśniku	300 K

8. Dla biednych w Modliborzycach i Urzędowie po 300 K . . .	600 K
9. Dla biednych wstydzących się zebrać w Kraśniku do rąk Ks. Dziekana Kobylińskiego . . .	150 K
10. Dla biednych wstydzących się zebrać w Janowie do rąk Ks. Proboszcza Zawiszy . . .	150 K
	<hr/>
	5.000 K

nadto
dla powiatowego Komitetu ratunkowego w Janowie do swobodnego rozdziału na cele dobroczynne . 10.000 K

L. A. 2766.

3. Zakaz sprzedaży nie sprzątniętych kartofli.

Do MGG. W. S. Nr. 85649/17. ogłasza się co następuje:

Producenci mogą sprzedawać swoje kartofle tylko Polsk. Centrali Zbożowej ewt. upoważnionym do kupna osobom i organom tejże.

Sprzedaż plonu kartofli na polu t. zn. na całym polu lub na części tegoż jest najsurowiej zakazaną.

Także i w tych wypadkach, gdzie przedsiębiorcy utrzymują, że chcą odstawić kartofle upoważnionym do odbioru stronom, jest sprzedaż kartofli na polu nie dozwoloną.

Zakaz powyższy nie dotyczy tych wypadków, w których upoważnieni zastępcy Polsk. Centrali Zbożowej zawierają tego rodzaju umowy kupna, aby w ciężkich warunkach zbiór kartofli za pomocą własnych środków przyspieszyć.

ad A. F. Nr. 82455/17.

4. Wywóz artykułów P. C. Z. Uregulowanie obrotu.

Dla celów zakupu i wywozu mniejszych ilości mąki i zboża przez oficerów i urzędników i ich rodzin i przez kasyna oficerskie mają ważność rozporządzenia Jen. Wojsk. Gu-

berniałnego rozkazu Nr. 90 z dnia 22. września 1917 Pkt. 21.

Dla osób cywilnych wydaje się następujące przepisy:

Co do osób cywilnych, którzy są zarazem producentami i którzy ilości mające być wywiezionymi z własnych zapasów liczą, zawiadomi się przynależną Komendę powiatową o udzielonym pozwoleniu z poleceniem zawiadomienia filii Powiatowej PCZ. o udzielonym pozwoleniu wywozu.

Co do osób cywilnych, którzy dostają pozwolenie wywozu a nie są producentami, zostanie wydanym ze strony J. W. G. na dostarczenie odpowiedniej ilości z podaniem miejscowości dostawy przekaz do Dyrekcyi PCZ. i przynależna Komenda powiatowa zawiadomiona.

W. S. Nr. 84951/17.

5. Zarządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 3. lipca 1917, dotyczącego zajęcia siana.

W wykonaniu rozporządzeń z dnia 23.VI. 1917 Dz. rozp. Nr. 58 w sprawie Krajowej Rady Gospodarczej, oraz z dnia 3. lipca 1917 Dz. rozp. Nr. 60 w sprawie zajęcia siana zarządza się co następuje:

I. Normy spożycia.

Jako najwyższą normę spożycia siana ustanawia się:

a) dla koni powyżej lat 2-eh i bydła rogatego powyżej 6-ciu miesięcy 10 mq siana na sztukę i rok zarówno dla producentów jak i dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów).

b) dla koni poniżej lat dwóch i bydła rogatego poniżej 6-ciu miesięcy 5 mq na sztukę i rok zarówno dla producentów jak dla osób uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów).

Norma liczoną jest przy koniach od dnia 1. sierpnia 1917 do dnia 31. lipca 1918 przy bydle rogiem od dnia 15. września 1917 do dnia 15. maja 1918.

Jednocześnie zarządza się cofnięcie normy przejściowej, ustalonej zarządzeniem J. G. W. z dnia 12. sierpnia 1917 MGG. W. S. Nr. 80853.

II. Reguły handlowe PCP.

a) Odbiór zajętej paszy.

PCP. przeprowadza odbiór i odstawę zajętego siana przez 2 Biura zakupu siana dla c. i k. austr. węg. okupacyi z których działalność jednego obejmuje powiaty z lewej, drugiego zaś z prawej strony Wisły położone. Biura zakupu paszy działają w imieniu PCP. jako jej agenci jeneralni i ustanawiają na każdy powiat swoich zastępców powiatowych, legitymowanych przez PCP.

Zastępca powiatowy ma przed rozpoczęciem swych czynności handlowych przedłożyć legitymację do zaawizowania tej Komendzie powiatowej w której obrębie ma jako zastępca działać.

Pomocnicy zastępców powiatowych są legitymowani na wniosek danego zastępcy powiatowego, zatwierdzony przez Dyрекcyę PCP. przez odnośne Komendy powiatowe. Wszelkie legitymacje dla zakupna względnie odbioru siana, wystawione przez inne władze tracą temsamem swą ważność.

b) Kontrola

Kontrolę nad działalnością Biura zakupu wykonuje PCP. przez stale podróżujących inspektorów. Inspektorzy PCP. otrzymują legitymacje, wystawione przez PCP. a wizowane przez Centralę dla obrotu produktami rolnymi w Lublinie, uprawniające ich do wykonywania swych czynności na całym obszarze c. i k. okupacyi austr. węg.

c) Odstawa siana do miejsca prasowania względnie odbioru PCP.

Producent obowiązany jest odstawić własnym kosztem siano do miejsca wskazanego przez PCP. względnie teje zastępców lub agentów jako miejsca prasowania względnie odbioru nie dalej jednakowoż jak na odległość 3 km. od miejsca produkcji względnie przechowywania siana.

W razie odmowy, ze strony producenta uskutecznia tej dostawy własnymi lub na własny koszt najętymi furmankami należy zastosować zarządzenia przymusowe w § 8 Rozp. z dnia 3. lipca 1917 i ewntualne kosztu przywozu obliczone po 30 hal. za każdy cetnar metr. i kilometr odciągnąć od ceny.

d) Odstawa do stacyi kol. załadowczych, przeprowadzać ma Biuro zakupu paszy z re-

guły furmankami, najętymi w drodze dobrowolnej umowy między Biurem a posiadaczami furmanek. W razie gdyby Biuro zakupu paszy nie było w możności w ten sposób dostać potrzebnej ilości furmanek, winien się zwrócić zastępca powiatowy tegoż do c. i k. Komendy powiatowej, która zarządzi przymusowe dostarczenie podwód za wynagrodzeniem ze strony Biura po 30 h za cetnar i kilometr.

III. Zaopatrzenie nieproducentów.

Nieproducenti tak rolnicy jak i nierolnicy potrzebujący zaopatrzenia w siano winni zgłosić swe zapotrzebowanie obliczone na podstawie normy spożycia najdalej do dnia 31. października 1917. Zgłoszenie ma zawierać:

1. Imię i nazwisko właściciela (posiadacza) koni względnie bydła potrzebującego zaopatrzenia.

2. miejscowość w której właściciel (posiadacz) mieszka względnie konie i bydło potrzebujące zaopatrzenia się znajdują.

3. ilość sztuk wymagających zaopatrzenia, przyczem osobno podaną ma być ilość koni powyżej lat 2-eh i bydło rogate powyżej 6-ciu miesięcy, osobno zaś ilość źrebiąt i cieląt.

4. Ilość siana potrzebnego do wyżywienia powyższego inwentarza, obliczona na podstawie normy.

5. Ilość siana własnej produkcji, którą rozporządza właściciel inwentarza.

6. Ilość siana, którą musi nabyć.

Zgłoszenie następuje:

a) we wsiach i małych miasteczkach na ręce naczelnika gminy,

b) w większych miastach na ręce Magistratu danego miasta,

c) w centrach przemysłowych względnie kopalniach na ręce c. i k. Komendy powiatowej.

Naczelnicy gmin i magistraty sprawdzają czy podano w zgłoszeniach ilości bydła i koni jak również zapotrzebowania siana są prawdziwe i wystawiają na podstawie tychże, karty uprawniające do odbioru siana.

Wzory kart na siano układa odnośna Komenda powiatowa i obdziela niemi naczelników gmin i magistraty.

Kosztu druku względnie litografii i wystawiania karty ponosi strona otrzymująca kartę.

Wypełnione karty te wraz z sumarycznym zestawieniem przesyłają gminy i magistraty najdalej do dnia 15. listopada 1917 odnośnej c. i k. Komendzie powiatowej.

C. i k. Komenda powiatowa po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzorczej powiatowej ustala definitywnie wysokość zapotrzebowania dla powiatu, wizuje przedłożone karty na siano względnie przy zgłoszeniach zapotrzebowania kopalni i centrów przemysłowych wystawia takowe i zwraca je naczelnikom gmin względnie magistratom celem darężenia ich uprawnionym do zaopatrzenia.

Sumaryczny wykaz przesyła zastępcy powiatowemu Biuro zakupu z poleceniem pokrycia zapotrzebowania.

Pokrycie zapotrzebowania przez Biuro zakupu paszy następuje:

a) we wsiach i mniejszych miasteczkach przez udzielenie ze strony zastępcy powiatowego Biura zakupu posiadaczom kart na siano pozwolenia na odbiór danych ilości od producentów we wskazanej, o ile możliwości tejsamej lub najbliższej położonej gminie po cenie odbioru rozporządzeniem zajęcia ustalonej,

b) w miastach i centrach przemysłowych, względnie okolicach potrzebujących dowozu siana z dalszych stron przez dostawienie siana ze strony Biura zakupu. Dostawione siano rozdzielonem zostaje pomiędzy uprawnionych do zaopatrzenia za przedłożeniem przez c. i k. Komendę powiatową wizowanych kart na siano, na których każdorazowo wydawana ilość siana ma być uwidocznioną.

Rozdział następuje albo ze strony Biura zakupu w drodze drobnej sprzedaży ze specjalnie na ten cel urządzonych i prowadzonych składów albo przez Wydział aprowizacyjny miejski stosownie do porozumienia się między Biurem zakupu paszy a odnośnym Wydziałem Aprowizacyjnym miejskim.

Biuro zakupu uprawnione jest przy dostawach siana dla aprowizacji większych miast, centrów przemysłowych i okolic potrzebujących dowozu siana pobierać następujące ceny:

1. W razie drobnej sprzedaży ze składów:

za siano nieprasowane	K 30.—
za siano prasowane	K 32.—
za koniczynę nieprasowaną	K 33.—
za koniczynę prasowaną	K 35.—

loco magazyn Biura zakupu.

2. W razie dostawy siana ładunkami całowagonowymi czy to wprost do konsumentów czy też do komitetów aprowizacyjnych miejskich:

za siano nieprasowane	K 25.—
za siano prasowane	K 27.—
za koniczynę nieprasowaną	K 28.—
za koniczynę prasowaną	K 30.—

loco wagon stacy odbiorczej.

IV. Legitymacye transportowe.

Legitymacye uprawniające do zakupu względnie odbioru siana jak również wizowane przez c. i k. Komendę powiatową karty na siano są jednocześnie legitymacyami dla transportu kołowego siana.

Bez legitymacyi transportowej wolno przewozić bez ograniczenia terytoryalnego ilość siana potrzebne na paszę trzydniową dla koni względnie wołów, które daną ilość wiozą licząc przy koniach po 3 kg przy wołach po 4 kg na sztukę i dzień.

V. Transport kolejną i statkiem.

Transport siana kolejami normalnie—torowemi odbywać się może tylko na podstawie frachtów kolejowych zaopatrzonych pieczęcią Centrali dla obrotu produktami rolnymi JGW. w Lublinie (EVZ. d. MGG. Lublin) i podpisem porucz. Mochnackiego. Tęsamem wszystkie inne frachty nie wyłączając frachtów Centrali dla obrotu produktami rolnymi JGW. (EVZ. d. MGG.) z podpisem Oblt. Redlich tracą swą ważność.

Transporty kolejkami wąskotorowymi wszelkich rodzaj i statkiem (galerami) odbywają się na podstawie legitymacyi uprawniających do zakupu względnie odbioru siana.

VI. Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonywania wszystkich powyższych zarządzeń w szczególności nadzór nad działalnością Biura zakupu paszy względnie zastępców powiatowych tegoż tak w kierunku dostaw dla Zarządu wojskowego jak również pokrycia zaopatrzenia lokalnego poleci c. i k. Komenda powiatowa Referentowi Rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym.

VII. Środki przymusowe.

Jeżeli producent wzbrania się sprzedać Biuro zakupu paszy zajęte ilości siana—wówczas winien zastępca powiatowy Biura zwrócić się do odnośnej c. i k. Komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

C. i k. Komenda powiatowa po zasięgnięciu w wypadkach gdzie się o większe ilości rozchodzi opinii Komisji Nadzorczej powiatowej rostrzyga definitywnie o obowiązku oddania danej ilości i zarządza przymusowe odebranie tejże na rzecz Biura zakupu paszy.

Za siano dostarczone w drodze przymusowej winno Biuro zakupu paszy zapłacić producentowi pełną cenę odbioru.

Natomiast traci producent w tym wypadku prawo do premii za zgłoszenie i dodatku za przechowywanie (§ 8 rozp. z dnia 3. lipca 1917).

Lublin, dnia 29. września 1917.

Za Jenerał Gubernatora wojskowego :

PRUSZYŃSKI m. p.
zbrojmistrz polny.

6. Zarządzenie wykonawcze w sprawie obrotu ziemniakami.

W wykonaniu rozporządzenia z dnia 8. sierpnia 1917 W. S. Nr. 79341 dotyczącego zajęcia ziemniaków zarządza się co następuje:

§ 1. Normy żywnościowe.

Jako najwyższą normę zużycia na żywność wyznacza się:

a) Dla producentów, ich domowników i służby oraz dla wszelkich robotników ciężko pracujących 1 kg ziemniaków na głowę i dzień,

b) Dla innych uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów) 400 gr. na głowę i dzień.

§ 2. Normy paszy.

Jako najwyższą normę żywienia dla inwentarzy wyznacza się na przeciąg roku po 10 centr. metr. na konia w wieku powyżej 2 lat, sztukę bydła rogatego powyżej 6 miesięcy i świnie powyżej 3 miesięcy. Zapotrzebowanie sztuk młodszych musi być pokryte z ilości pozostawionych na podstawie powyższych norm dla starszych sztuk.

§ 3. Ziemniaki na nasienie

Jako nasienie wolno zużyć najwyżej 12 cent. metr. ziemniaków na morgę. Ziemniaki pozostawione wzgl. nabyte jako nasienie, a nie zużyte na ten cel podlegają zajęciu i winny być jako nadwyżka sprzedane P. C. Z.

Zaopatrzenie w nasienie rolników nie posiadających tegoż oraz ewentualna zamiana odbywa się w sposób przewidziany w § 3. Zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. Nr. 78600).

§ 4. Wyznaczenie ilości ziemniaków przeznaczonych do oddania. Terminy oddania.

Wyznaczenie ilości ziemniaków, które producent ma prawo zatrzymać na pokrycie własnych potrzeb, oraz tych ilości które winien oddać P. C. Z. jest zadaniem Komisji powiatowych wzgl. gminnych przyczem znajdują zastosowanie postanowienia, wydane dla tych Komisji w Zarządzeniach wykonawczych, dotyczących obrotu zbożem (W. S. Nr. 78600). Z ilości wyznaczonej do oddania winni producenta oddać:

do 15. października 1917 conajmniej
1/5 część (20%)
do 15. grudnia 1917 conajmniej
dalsze 2/5 części (40%)
do 15. kwietnia 1918 conajmniej
dalszą 1/5 część (20%)
do 1. czerwca 1918 ostatnią
1/5 część (20%) oraz
resztę nadwyżki pozostałej po pokryciu własnego zapotrzebowania. Podczas mrozów wolno producentowi odstawić ziemniaki tylko na wyraźne żądanie odbiorcy.

§ 5. Odbiór ziemniaków. Odstawa. Dowóz.

Do odbioru ziemniaków uprawnieni są w obrębie J. G. W. a z wyjątkiem powiatów chełmskiego, hrubieszowskiego i tomaszowskiego, co do których wydane zostaną osobne zarządzenia wyłącznie zastępcy P. C. Z. opatrzeni w odpowiednie legitymacje, którzy potwierdzają dostawcy odbiór w paszporcie zbożowym i wciągają dostawę do swych wykazów.

Producent winien w zasadzie dokonać odstawy do miejsca odbioru własnymi furmankami. Jeśli miejsce odbioru leży dalej niż na 7 km od miejsca produkcji, w takim razie

należy mu się za każdy dalszy kilometr wynagrodzenie w wysokości 30 hal. od 100 kg. Przy dostawie wczesnych stołowych ziemniaków w miesiącu sierpniu po cenie 38 K za 100 kg. nie należy się dostawcy żadne wynagrodzenie za odstawę, gdyż cenę tę należy rozumieć loco stacya kolei bez względu na odległość od miejsca produkcji.

Wszelkie postanowienia, odnoszące się do odstawy zboża zawarte w § 7. Zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem znajdują odpowiednie zastosowanie także do odstawy ziemniaków.

§ 6. Potrącenie z ceny.

Dla wyrównania różnicy we wadze wynikłej ze zanieczyszczenia ziemią liczonych będzie przy odstawie 103 kg ziemniaków normalnie ziemią zanieczyszczonych za 100 kg. Jeśli zanieczyszczenie ziemią wynosiło więcej niż 3%, w takim razie przysługuje odbiorcy prawo do odpowiednio większych potrąceń, a to na podstawie ugody z dostawcą, gdyby zaś ta nie doszła do skutku, na podstawie próby przeprowadzonej na miejscu przy odbiorze.

Za ziemniaki, które wskutek uszkodzenia nadgnicia, nadmarznięcia i tp. nie posiadają pełnej wartości użytkowej należy się tylko cena odpowiadająca rzeczywistej wartości użytkowej takich ziemniaków.

§ 7. Legitymacye transportowe.

Przy przewozie ziemniaków obowiązują legitymacye transportowe, przewidziane dla przewozu zboża §§ 8 i 9 zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. Nr. 78600).

§ 8. Rozdział ziemniaków.

Rozdział ziemniaków nabytych przez P.C.Z. odbywać się będzie na podstawie planu rozdziałczego ułożonego przez Wydział Wyk. K. R. G. a zatwierdzonego przez c. i k. J. G. W.

§ 9. Zaopatrzenie ludności nierolniczej.

Zaopatrzenie ludności nierolniczej odbywać się może:

a) przez bezpośrednią sprzedaż ziemniaków ze składów P. C. Z.

b) przez dostarczenie tychże komitetom aprowizacyjnym.

c) przez udzielenie komitetom aprowizacyjnym i spółkom żywnościowym upoważnienia do kupna ziemniaków w wyznaczonych do tego celu rejonach zakupu.

d) przez udzielenie ludności, uprawnionej do zaopatrzenia pozwolenia na odbiór ziemniaków, zapłaconych w filii P. C. Z. wprost od producenta.

Dla zaopatrzenia ludności miejskiej we wczesne ziemniaki stołowe wolno producentowi aż do końca miesiąca sierpnia dowozić je na targi miejskie i sprzedawać je wprost konsumentom, z wykluczeniem pośredników. Ilość ziemniaków w ten sposób sprzedanych nie może przenosić 10% ogólnej ilości ziemniaków wyprodukowanych przez danego producenta.

§ 10. Przeróbka ziemniaków w celach przemysłowych.

Przeróbka ziemniaków w celach przemysłowych dozwoloną jest tylko za pisemnem zezwoleniem, udzielonem danemu przedsiębiorstwu przez c. i k. J. G. W.

Podania o udzielenie takiego zezwolenia należy wnosić tylko w razie wezwania przedsiębiorstw osobnemi ogłoszeniami.

Na pokrycie zapotrzebowania ziemniaków dla przeróbki w celach przemysłowych może P. C. Z.

a) pozostawić producentowi, będącemu równocześnie właścicielem przedsiębiorstwa przerabiającego ziemniaki, ziemniaki przeznaczone do oddania.

b) zezwolić na odbiór tychże wprost u producentów, za pobraniem należnej zapłaty.

c) dostarczyć tychże ze swych zapasów.

§ 11. Ceny sprzedażne ziemniaków.

Ceny po których P. C. Z. winna sprzedawać ziemniaki ustalone zostaną osobnem zarządzeniem.

§ 12. Środki kontrolne, przymusowe i karne.

Postanowienia i pouczenia zawarte w § 17, 18 i 19 Zarządzeń wykonawczych w sprawie obrotu zbożem (W. S. 78600) znajdują odpowiednie zastosowanie także dla zarządzeń w sprawie obrotu ziemniakami.

L. A. 2708.

7. OBWIESZCZENIE

dotyczące kompetencji wydawania pozwoleń
zakupna i przewozu zboża i t. d.

Do ap. Nr. 84510/17. Po myśli wydanych rozporządzeń, dotyczących się zajęcia zboża i przerobów młynarskich, nasion, kartofli, siana i dodanych do tych rozporządzeń przepisów wykonawczych należy wydawanie zezwoleń na kupno i przewóz, w obrębie terenów okupowanych, zboża, przerobów młynarskich, nasion, kartofli i siana do wyłącznego zakresu działania Polskiej Centrali zbożowej (P. C. Z.) ewt. Polskiej Centrali Rolniczej (P. C. R.) ewt. Polskiej Centrali Pasz (P. C. P.), wydawanie zezwoleń na kupno i przewóz powyższych artykułów nie należy więcej do kompetencji Jen. Gub. Wojsk.

Podaje się przeto do wiadomości całej ludności powiatu, że w tego rodzaju okolicznościach należy wyłącznie zwracać się do tej odpowiedniej filiali powiatowej przynależnej Centrali, z której zakresu działania ma nastąpić przewóz.

Przepustki na przewóz będą wydawane przez filie tylko dla producentów, którzy chcą przewieźć zboża dla własnych potrzeb i na siew.

Pozwoleń na zakupno zboża dla celów aprowizacji nie wydaje się zupełnie, i jestto zupełnie bezcelowem naprzykszać się tego rodzaju prośbami Jen. Wojsk. Gubernii lub Centralom, ponieważ zaopatrzenie konsumentów miejskich, którzy nie są równocześnie producentami, może nastąpić tylko wyłącznie przez Komitety aprowizacyjne.

8. Sprzedaż blankietów wekslowych.

Stosownie do postanowień rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 26. sierpnia 1917 F. A. Nr. 143.763/17 powierza się sprzedaż nowo wprowadzonych blankietów wekslowych—osobom uprawnionych do sprzedaży znaczków stemplowych,—i to pod tymi samymi warunkami, co przy sprzedaży znaczków stemplowych.

Jeżeli sprzedawcy przy zakupnie blankietów wekslowych będą płacili walutę koronową, natenczas Kasa tut. c. i k. Komendy powiatowej zastosuje przy obliczeniu należności każdocześnie obowiązujący kurs, rubla,—i wypadającą według obliczenia, dokonanego na podstawie odnośnego kursu rubla — należność uwidoczni na poszczególnych blankietach wekslowych—przy umieszczeniu pieczęci urzędowej. Kurs ten obowiązuje też sprzedawców, którzy przy sprzedaży blankietów wekslowych stronom—winni się ściśle trzymać odnośnego kursu,—przyczem przypomina się, że każdocześnie obowiązujący kurs rubla ma być uwidoczniiony w lokalu sprzedaży w sposób łatwo dostrzegalny.

Ze względu na panującą obecnie tendencję zniżkową kursu rubla — upoważnioną jest kasa tut. c. i k. Komendy powiatowej nieuszkodzone i nieużywane blankiety wekslowe, na których uwidoczniona przez kasę należność (we walucie koronowej) wyższą jest od obowiązującego w danym czasie kursu rubla — wymienić sprzedawcom na inne takie same blankiety, na których jednakże uwidoczniona przez kasę należność odpowiadać będzie ówczasie obowiązującemu kursowi rubla.

W razie zaś tendencji zwykłej kursu rubla przeprowadzi się odnośne postępowanie w analogiczny sposób.

To podaje się niniejszem do wiadomości z uwagą, iż sprzedawcy blankietów wekslowych obowiązani są ściśle trzymać się wyżej przytoczonych postanowień, gdyż każde w tym kierunku nadużycie podlega surowej karze.

9. Kontrola telegramów, wysyłanych do obszaru jen. Gub. w Warszawie.

Telegramy prywatne o niezrozumiałej treści względnie niejasnem brzmieniu nie będą przyjmowane. Telegramy źle lub w wyrazach językowi niemieckiemu nieodpowiadających napisane będą nadawcom zwracane do poprawy, tychże należy o ile możności pouczać. Urzędnikom przyjmującym zabrania się własnoręcznych poprawek w telegramach.

L. O. Nr. 84812/17.

10. Rekursy przeciw zamykaniu młynów.

Ze strony licznych właścicieli zapieczętowanych młynów, wpływają rekursy do c. i k. Jen. Gub.

Ponieważ zamykanie młynów następuje tylko na wniosek komisji nadzorczej lub też na skutek udowodnionego przestępstwa przeciw obowiązującym rozporządzeniom i przepisom, przeto należy powiadomić właścicieli młynów, że wnoszenie rekursów i zażaleń, bądź to do c. i k. Jen. Gub. czy też do Kraj. Rady Gosp. jest zupełnie bez przedmiotowe i że podobne próby pozostaną bez odpowiedzi.

O ile młyn zostanie zamknięty dlatego, że był zbyt czyny, zostanie zaś wypłacone, po myśli obowiązujących rozporządzeń, odpowiednio odszkodowanie.

O ile zaś młyn został zamknięty z powodu odnośnego przestępstwa, wtedy przypisze sobie winę sam właściciel młyna, a tem samem nie może mieć pretensji do odszkodowania.

Miałby się jednak, w wyjątkowych wypadkach, mielnik czuć pokrzywdzonym, natenczas przysługuje mu prawo, zwrócić się do powiatowej Komisji nadzorczej i wolno mu się starać o zamianę zapadłych zarządzeń.

11. Taksy na paszporty i karty myśliwskie.

Pomimo że Rozp. N. K. A. z 29. listopada 1915 r. Nr. 44 Dz. V. nie wspomina o poborze wynagrodzenia za karty na broń, to nie można jednak z tego wyciągać wnioski że za karty na broń nie należy zupełnie pobierać opłat. Obowiązek zaś uiszczania taks za karty na broń należy w tym wypadku odnośnie do ustaw krajowych stosować.

Stosownie zaś do art. 14, 3 prawa stempłowego podlegają karty myśliwskie opłacie jednego rubla, jako zaświadczenie uiszczenia opłaty.

Pobór zaś zarządzonych opłat od kart na broń a także od paszportów należy do oddziału skarbowego.

12. Noszenie czapek przez takatorów lubelskiego tow. wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Królestwie polskiem.

Taxatorom a także i pomocnikom taxatorów Lubelskiego wzajemnego towarzystwa ubezpieczeń od ognia dla Król. Pol. udzieliło J.G.W. w Lublinie na prośbę tej reprezentacji z dnia 12. czerwca 1917 r. Nr. 12062 pozwolenia na noszenie czapek niebieskich okrągłych z czarnem daszkiem podczas wykonywania czynności służbowych poza biurem. Czapki są otoczone dookoła aksamitem a na przedniej stronie powinien być umieszczony podwójny złoty sznur i oznaka towarzystwa.

13. Egzamina droguerzystów w Warszawie.

Świadectwa wystawione przez komisję egzaminacyjną w Warszawie będą przez c. i k. Wojsk. Jen. Gub. w Lublinie dla tutejszego obszaru uznane i aprobowane.

Ewentualne odpowiednio instruowane podania należy wnosić do c. i k. Komendy powiatowej która następnie przedłoży je c. i k. Jen. Gub. Wojsk.

Składy apteczne, które trzymają uczniów mają podać lekarzowi, nazwiska, wiek, wyznanie i poprzednie wykształcenie tychże, lekarz powiatowy następnie po stwierdzeniu prawdziwości podanych dat potwierdzi na świadectwach komisji egzaminacyjnej przedłożyć się mających czas trwania wykształcenia zawodowego.

14. OGŁOSZENIE w sprawie epidemii czerwonki.

Z uwagi na to że czerwonkę zalicza się do tak zwanych chorób związanych z nieczystością, należy przedewszystkiem

1. jak największy nacisk kłaść na wielką czystość w mieszkaniach, na ulicach, placach, w publicznych miejscach zebrania, gospodach, domach zajezdnych i tp.

2. Kał należy zawsze dezynfekować i systematyczne usuwanie tegoż przestrzegać.

3. Trzymanie owoców niedojrzałych lub zepsutych na wolnem powietrzu oraz spożywanie tychże jest surowo wzbronione.

4. W sklepach spożywczych należy jak największą czystość utrzymywać, środki zaś spożywcze ze względu na to że muchy są rozsadnikami chorób zakaźnych, chronić przed zanieczyszczeniem przez muchy.

5. O każdym wypadku zasłabnięcia na czerwonkę należy natychmiast donieść. Zaniechanie uczynienia donoszenia lub zatajenie zasłabnięć na czerwonkę będzie karane.

6. Żaden chory na czerwonkę nie może pozostawać w opiece domowej lecz musi być w każdym wypadku natychmiast do najbliższego szpitala epidemicznego przeniesionym zakażone zaś mieszkania zdezynfekowane.

7. W wypadkach śmierci na czerwonkę należy pogrzebania dokonać w zupełnym spokoju, urządzenie styp i wprowadzanie ciał osób na czerwonkę zmarłych jest samo przez się zabronione.

Niezastosowanie się do powyższych wskazówek, pociąga za sobą kary, Wójtowie zaś i sołtysi za dokładne wykonanie tychże są odpowiedzialni.

15. OGŁOSZENIE.

Czas ochronny dla zajęcy kończy się w b. r. z dniem 15. września od tego też czasu polowanie na zajęce jest dozwolone.

16. Zasądzenia.

C. i k. Sąd wojskowy w Janowie zasądził za przekroczenie podbijania cen według § 1 rozp. W. J. G. z dnia 21./2. 1917, Nr. 29 Dz. rozp. dla Polski cz. VI:

Szmula Geistmana, handlarza towarami galanteryjnymi w Kraśniku na 1 miesiąc aresztu i grzywnę w kwocie 200 K, którą w razie nieściągalności zamieni się na dalszych 20 dni aresztu,

Sruła Gutfreunda z Kraśnika na 8 dni aresztu,

Józefa Kępe, rzeźnika z Kraśnika na 14 dni aresztu i grzywnę w kwocie 150 K, którą w razie nieściągalności zamieni się na dalszych 15 dni aresztu,

Józefa i Tomasza Kapronia, rolników z Woli potockiej, gmina Potok na kary aresztu po 14 dni i grzywny po 200 K, które w razie nieściągalności zamieni się na dalszych 20 dni aresztu,

ponadto ukarano za to samo przekroczenie

Chanę Brawerman handlarzkę owoców w Zaklikowie 15 dniowym obostrzonym aresztem.

Sosię Toruń, handlarzkę w Janowie 3 dniowym obostrzonym aresztem

17. Ułaskawienia.

C. i k. Komendant powiatu jako właściwy Komendant podarował dodatkowo z okazji Najwyższych urodzin z dnia 17/8 1917 następującym więźniom resztę kary w drodze łaski,

1. Wojciechowi Kudrelowi ze Słodkowa,
2. Janowi Widzowi „ „
3. Antoninie Wnuk „ „
4. Józefowi Flisowi z Wolicy,
5. Antoniemu Pawłowskiemu z Bilska
6. Maciejowi Moskałowi z Andrzejowa,
7. Józefowi Łagutowi z Branewki,
8. Franciszkowi Małek z Bilska,
9. Stanisławowi Pudło z Blinowa.

18. Zguby.

Zgubili:

1. Sukiennik Wolf z Janowa, kartę tożsamości wystawioną przez c. i k. Komendę powiatową Janów, za Nr. 463 ważną do 10/10 1917.

2. Kachana Sali z Lublina, kartę tożsamości wystawioną przez c. i k. Komendę powiatową Janów ważną do stycznia 1918.

3. Blasiak Józef z Ireny, kartę tożsamości za Nr. 581 ważną do 20/1 1918.

4. Suski Jan z Zaklikowa, kartę tożsamości za Nr. 705 ważną do 14/2 1918.

5. Karpenkopf Ryfka z Zaklikowa, kartę tożsamości za Nr. 290 ważną do 29/11 1917 r. wystawioną przez Żandarm. w Zaklikowie.

6. Morski Józef z Szastarki kartę identyczności za Nr. 693 ważną do 20/3 1918.

7. Lenard Jan z Wojciechowa, kartę identyczności za Nr. 133 ważną do 20/2 1918 wystawioną przez Żandarm. w Polichnie.

8. Piroń Józef w Zaklikowie, kartę identyczności za Nr. 250 ważną do 12/2 1918 wystawioną przez Żandarm. w Batorzu.

9. Gładkowski Piotr z Rzeczyca ziem. kartę identyczności za Nr. 387 ważną do 8/3 1918 wystawioną przez Żandarm. w Trzydniku.

10. Popielarz Paulina z Zakrzówka, kartę identyczności Nr. 280 ważną do 12/XI 1917.

11. Klejman Dwojra z Zakrzówka, kartę identyczności Nr. 275 ważną do 12/XI. 1917 wystawioną przez Żandarm. w Zakrzówku.

12. Burczyński Bronisław z Rudnika, kartę identyczności Nr. 234 ważną do 12/XI. 1917 wystawioną przez Żandarm. w Zakrzówku.

13. Piotr Kulikowski z Wilkołaza, kartę identyczności Nr. 224 ważną do 3/2 1918 wystawioną przez Żandarm. w Wilkołazie.

14. Rozenblum Ryfka z Końskiej woli, kartę identyczności Nr. 22323 wystawioną przez Komendę powiatową Puławy.

15. Przedpelski Władysław z Puław, kartę na broń (rewolwer) wystawioną przez c. i k. Komendę powiatową Puławy Nr. $\frac{2721/17}{65}$

16. Silbergeld Pinkas paszport Nr. 825/8415 ważny do 26/9 1917 wystawiony przez c. i k. Komendę powiatową Zamość.

19. List gończy.

Zasądzony wyrokiem Sądu pokoju w Potoku Wielkim na sześć miesięcy aresztu z powodu kradzieży Hipolit Puzio z Suchej-Wólki, gminy Annapol, uciekł z aresztu gminnego w nocy z dnia 19 na 20 września 1917.

Opis osoby, wzrostu średniego 26 lat, włosy jasne, twarz owalna, mały wąsik.

Sąd Pokoju Potok Wielki
Nr. 662/17 z dnia 20.9.1917.

20. A w i z o.

W Suchyniu u gospodarza Jana Chochoła znajduje się koń (stary i chudy) którego właściciel jest nieznan.

Osoby więc któreby były w stanie dać jakieś wiadomości odnoszące się do tego konia lub wskazać właściciela mają się zgłosić w urzędzie gminnym w Dzierzkowicach.

21. Stemplowanie rachunków.

Rosyjska ustawa należytościowa zna właściwie tylko jeden rodzaj należytości od rachunków, a mianowicie stałą należytość w kwocie 5 kop. od arkusza (art. 20 ust. 1 ust. nal.), której podlegają wszystkie rachunki niewymienione pod a) b) i c), bez względu na wysokość kwoty, jeżeli opiewają na kwotę ponad 5 Rb. Wymienione więc niżej należytości (lit. a) b) c) nie są należytościami od rachunków, lecz od samych interesów prawnych, które zawarto w niżej podany sposób i przez sporządzenie kontraktu, rachunku lub wymianę pism z dokumentowano. Te należytości są następujące:

a) Stała należytość w kwocie 10 kop. od arkusza (art. 18 ust. 4 lit. c) i art 48), względnie 15 kop. od każdych 100 Rb. (art. 48 art. 2) przy rachunku podpisanych przez dłużników (a więc właściwie przy zobowiązaniach pieniężnych), a mianowicie 10 kop., jeżeli kwota, na którą opiewa rachunek, nie przekracza 50 Rb. i 15 kop. od każdych 100 Rb. w innych wypadkach.

b) 10 kop. od każdych 100 Rb. aż do kwoty 10.000 Rb. względnie 1 Rubel od każdych 1000 Rb. kwoty, przewyższającej 10.000 Rb. (art. 50 ust. 2 art. 57 ust. 3 (tak zwana procentowa należytość niższej normy) przy interesach kupieckich i przy umowach o kupno i sprzedaż lub dostawę własnych produktów gospodarstwa rolnego (art. 57 ust. 8). Te interesy należy uważać za kupieckie, które zawarły osoby trudniące się handlem lub przemysłem o towary, przeznaczone przez nabywcę na dalszą sprzedaż lub przeróbkę. Do uzasa-

dnienia obowiązku opłaty stemplowej jest potrzebne pisemne zawarcie interesu, przyczem jednak samo wystawienie rachunku uważa się za udokumentowanie interesu. Jeżeli interesa kupieckie zawiera się czyto przez sporządzenie formalnego kontraktu, czy przez wymianę pism, i oprócz tego wystawia się jeszcze rachunek, to może być opodatkowany albo rachunek albo kontrakt lub zamienione pismo. Jeżeli opodatkowano nie rachunek lecz inne poprzednie pismo, należy uiścić od rachunku stałą należność w kwocie 5 kop. (art. 59 ust. nal.).

c) Stała należność w kwocie 10 kop. od kwoty do 50 Rb. (art. 18 ust. 4 a) względnie 50 kop. od każdych 100 Rubli aż do kwoty 10.000 Rb. wzgl. 5 Rb. od każdego 1000 Rb. kwoty przewyższającej 10.000 Rb. (art. 50 ust. 1 lit. a art. 50 ust. 1) przy niekupieckich, majątkowych interesach prawnych. I tu jest potrzebne do uzasadnienia obowiązku opłaty

stemplowej pisemne zawarcie interesu i to albo w formie formalnego kontraktu albo przez wymianę pism. W tym wypadku musi być opodatkowany z reguły albo kontrakt, albo jedno z pism wymienionych gdy jednak na zawarty pisemnie interes wystawiono także i rachunek, może ten rachunek być dodatkowo opodatkowany bez następstw karnych, jeżeli to nastąpi w ciągu jednego miesiąca po zawarciu interesu, w każdym jednak razie przed wypełnieniem interesu lub przed zrobieniem użytku urzędowego.

Na życzenie Centrali surowców c. i k. Wojsk. Jen. Gubernatorstwa w Lublinie wyjaśnia się, że interesa zawarte między komisją dla zakupu towarów manufakturowych, a kupcami, należy uważać za pisemnie zawarte interesa kupieckie, które skutkiem tego należy stemplować według punktu b.

D O D A T E K.

Rozporządzenie z dnia 30-go września 1917 r.,

dotyczące zabezpieczenia dostaw zboża
i ziemniaków.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austriacko-węgierskiej administracji wojskowej, co następuje:

Art. I.

Celem zapewnienia zaopatrzenia ludności w razach potrzeby, w zboże lub ziemniaki jakoteż celem zapobieżenia, by zboża lub ziemniaków nie zużyto w sposób przeciwny ustawom, może komenda powiatowa:

1. zarządzić, by nadwyżki zboża lub ziemniaków które producentowi ustawowo przepisano do oddania (Art. VIII i IX rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917 r., Nr. 58 Dz. rozp.) oddano przed upływem przepisanych terminów odstawy;

2. zobowiązać właścicieli większych posiadłości jednego powiatu lub właścicieli mniej-

szych posiadłości jednej gminy lub miejscowości do wspólnego oddania tych nadwyżek, które wszystkim producentom jednej z tych grup ustawowo do oddania przepisano. Od tego obowiązku można na wniosek komisji powiatowej lub gminnej zwolnić poszczególnych producentów, którzy dopełnili obowiązku oddania.

Art. II.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał Gubernatorstwa Wojskowego w Polsce dotyczące zakupu jarzyn.

C. i k. Jenerał Gubernatorstwo rozporządzeniem F. A. Nr. 83814/17 z dnia 13. września 1917 r. wyznaczyło firmę „C. Nawracki“ i „T. Głogowski“ z Lublina jako jedyną upoważnioną do zakupu jarzyn w powiecie Janowskim.

Poleca się najbaczniejszą zwrócić uwagę na to by ceny maksymalne na jarzyny były ściśle przestrzegane.

Przekroczenia będą karane według obowiązujących przepisów.

Cesarsko niemieckie biuro paszportowe w Krakowie.

W Krakowie w domu przy ul. Asnyka 9 II piętro zostaje nowo utworzone niemieckie biuro paszportowe, do którego kompetencji należy:

1. Część Galicyi na zachód od Wisłoki i leżące na wschód od Wisłoki Starostwa: Tarnobrzeg i Kolbuszowa.

2. Austr. węgierskie Generalne Gubernatorstwo Wojskowe Lublin.

Biuro to jest otwarte dla stron codziennie— z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 9—12 w południe.

Szczególniejszą uwagę zwraca się na to, że w Krakowie będą załatwione li tylko sprawy dotyczące się paszportów i poświadczeń przynależności dla wszelkich innych spraw pozostaje nadal kompetentnym królewsko niemiecki konsulat we Lwowie.

V. A. E. Nr. 18007.

Środki przewozowe — zgłaszanie i klasyfikacja.

Reskryptem z dnia 17. lipca 1917, VIII. Nr. 30516 zarządziło c. i k. wojskowe Generalne Gubernatorstwo na podstawie reskryptu N. W. A. z dnia 23. czerwca 1917 klasyfikację środków przewozowych.

Odwołując się do postanowień Dziennika urzędowego Nr. 3 z 2. lutego 1916 punkt 5, zarządza się co następuje:

Celem przeprowadzenia tejże klasyfikacji zobowiązani, są właściciele środków przewozowych zgłaszać je w czasie od 25. października 1917 8-ma godzina rano do dnia 7. listopada 1917, 6-ta godzina wieczorem. Zgłoszenie to nastąpić winno pisemnie zapomocą poświadczeń zgłoszenia, które równocześnie się przesyła — albo też ustnie, u przynależnego naczelnika gminy (wójta, sołtysa).

Za rzetelność zgłoszeń pisemnych względnie odbiór ustnych zgłoszeń są wójtowie

(sołtysi) odpowiedzialni. W razie ustnego zgłoszenia mają urzędy gminne wypełnić poświadczenie zgłoszenia.

Wójtowie i sołtysi mają przypilnować, aby wszyscy właściciele środków przewozowych uczynili zadość obowiązkowi zgłoszenia, zaco są odpowiedzialni.

Nie należy zgłaszać koni rządowych znajdujących się w użyciu (wynajęciu, pielęgnacyi) u ludności.

Blankiety poświadczeń zgłoszenia wydać mają wójtowie i sołtysi bezpłatnie właścicielom środków przewozowych. Ludność należy pouczyć, iż tak zgłoszenie środków przewozowych jako też ich przeprowadzenie do klasyfikacji niema żadną miarą na celu natychmiastowego ich wykupienia, lecz służy jedynie dla celów ewidencji.

Obowiązek prowadzenia ewidencji środków przewozowych rozciąga się także na urzędy gminne.

Zebrane arkusze poświadczeń zgłoszenia ułożyć należy dla każdej miejscowości w alfabetycznym porządku, zaopatrzyć je pieczęcią gminną i wraz z ewentualnie ze strony właścicieli środków przewozowych przedłożonymi dowodami warunków uwolnienia przesłać c. i k. Komendzie powiatowej umuślnym posłańcem najpóźniej do 9. listopada 1917.

Urzędy gminne obowiązane są prowadzić ewidencje zgłoszonych środków przewozowych. Następnie winne są urzędy gminne zgłoszone zmiany stałego postoju i zmianę właściciela środków przewozowych, o ile przechodzą one na obszar innej gminy, podać w przeciągu 8-miu dni po zmianie odnośnemu urzędowi gminnemu i powiatowej komendzie uzupełnienia koni w Zamościu, — a to celem uzupełnienia ewidencji, oraz poprawić własną ewidencję.

Ogłoszenia w sprawie zgłaszania środków przewozowych, które równocześnie się przesyła, należy natychmiast rozlepić oraz w sposób w miejscu praktykowany podać do publicznej wiadomości.

Ogłoszenie to opiewa:

OGŁOSZENIE

w sprawie zgłaszania środków przewozowych.

Na podstawie postanowień § 5. rozporządzenia c. i k. Naczelnego Wodza Armii z 22. grudnia 1915 w sprawie wykupywania

środków przewozowych dla celów wojskowych, wzywa się właścicieli tychże środków przewozowych, ażeby w czasie od 25. października 1917 godzina 8-ma rano do dnia 7. listopada 1917 godzina 6-ta po południu zgłaszali u Naczelnika gminy (Sołtysa) ilość i rodzaj stanowiących ich własność zwierząt wierzchowych, pociągowych i jucznych oraz przeznaczonych do zwierzęcego i motorowego pociągu pojazdów jakoteż należących do nich przyborów do siodłania, uprzęży i przyborów dla zwierząt jucznych.

Zgłoszenie winno nastąpić o ile możności pisemnie za pomocą poświadczenia zgłoszenia, — które otrzymać można bezpłatnie w Urzędzie gminnym, — albo też w tymże Urzędzie.

W czasie, od chwili zgłoszenia środków przewozowych aż do ich klasyfikacji, winni są właściciele tychże środków przewozowych w myśl § 4. wyżej cytowanego rozporządzenia Najwyższego Wodza Armii zgłaszać u Naczelnika gminy (Sołtysa) każdą zmianę, któraby

zaszła w zgłoszonym przedmiocie— a to w przeciągu tygodnia po zajściu tejże zmiany.

Warunki do zwolnienia od obowiązku przyprowadzenia do klasyfikacji objęte § 10. rozporządzenia Najw. W. A. podnieść należy przy zgłoszeniu i uwidocznić w odnośnej rubryce poświadczenia zgłoszenia. Dowody tych warunków do zwolnienia oddać należy przełożonemu gminy równocześnie przy zwrocie wypełnionych poświadczeń zgłoszenia albo też przy ustnem zgłoszeniu. Warunki do zwolnienia i potrzebne do tego dowody uwidocznione są na odwrotnej stronie poświadczeń zgłoszenia.

Ci właściciele środków przewozowych, którzy nie uczynią zadość obowiązkowi zgłoszenia karani będą w myśl postanowień karanych objętych § 23. cytowanego wyżej rozp. N. W. A., o ile przekroczenie to surowszym karom nie podlega, grzywnami do 3000 K albo też aresztem do 3 miesięcy, ewentualnie prócz grzywien także aresztem do 1 miesiąca.

C. i k. Komendant powiatu :

K O S T E C K I w. r.,
Pułkownik.

